

دکتر فرشاد تمیزی - مجت مامتی
دانشگاه آزاد اسلامی تهران
مرکزی

مهارت های اجتماعی از طریق ارائه ی نقش هایی نظیر: بازیکنی، سرگروهی، مربیگری، انجام امور اجرایی، رهبری، مدیریت، عضویت در گروه و مانند آن ها بهبود و ارتقا می بخشد.

مطالب ارائه شده در این متن، به مربیان و معلمان مدارس ابتدایی کمک می کند که به نحو مؤثری واحد تربیت بدنی و آموزش ورزش را در اولین فرصت ممکن، در برنامه ی درسی دانش آموزان بگنجانند. چرا که یکی از مسائل مهم و اساسی در مدارس ابتدایی، به دست آوردن تجربیات متفاوت و متنوع توسط دانش آموزان از طریق حضور در انواع ورزش ها، بازی ها و فعالیت های جسمانی است که آن ها را برای ورود به دنیای زندگی واقعی آماده می سازد.

بنابراین ضروری است، طی مدتی که واحد تربیت بدنی و ورزش برای دانش آموزان ارائه می شود، معلمان و مربیان ورزش، وقت و انرژی زیادی را در راستای نیل به این اهداف

مقاله ی حاضر آموزش ورزش و تربیت بدنی در مدارس ابتدایی را مطرح می سازد و از دو قسمت تشکیل شده است. بخش اول مقدمه ای است از تانهیل و سیدن تاپ^۱ در مورد الگوهای رایج تربیت بدنی در مدارس و بخش دوم که توسط الکساندر، تاگارت و لاکمن^۲ ارائه شده، به بررسی چگونگی به کارگیری الگوهای آموزش ورزش در مدارس استرالیا پرداخته و ویژگی های این الگو را نقد و بررسی کرده است.

آموزش ورزش در پایه های تحصیلی دبستان و حتی بالاتر از این دوره می تواند به نحوی اثربخش به دانش آموزان کمک کند تا چگونگی مشارکت در مسابقات و رقابت های ورزشی را بیاموزند. این فراگیری آن ها را یاری می دهد، تا در سایر برنامه ها و فعالیت های پیشرفته ی ورزشی و غیرورزشی در جریان زندگی خود به نحوی مؤثر و کارآمد مشارکت داشته باشند. تربیت بدنی و ورزش در مدارس، هم چنین درک و بصیرت دانش آموزان را در ارتباط با

دوره ی هشتم // شماره ی ۲
۲۶
زمستان ۱۳۸۶

تربیت بدنی و آموزش ورزش در مدارس ابتدایی

- تأکید معلم و مربی در بازی جوان مردانه در عین تلاش برای برنده شدن؛
- استفاده و به کارگیری روش های متنوع تشویق و پاداش توسط مؤلف.

تصمیم گیری درباره تیم های ورزشی

● **اعضای تیم:** چگونگی انتخاب اعضای هر تیم یا کلاس شرکت کننده در مسابقات ورزشی مدارس، اهمیت بالایی دارد. برای مثال، اگر مسابقات ورزشی با حضور سه تیم از مدرسه انجام بگیرد، زمانی که دو تیم از آن ها با هم مسابقه می دهند، اعضای تیم سوم می توانند وظایفی نظیر ثبت امتیازات، امور اجرایی و داوری مسابقه ای این دو تیم را انجام دهند. حتی اگر مسابقه ای با حضور دو تیم انجام بگیرد، هر کدام از اعضای این تیم ها که در جریان بازی نیست (مانند اعضای ذخیره) می تواند مسابقه را داوری کند.

عامل دیگری که باید به آن توجه کرد، اندازه یا تعداد نفرات تیم هاست (که باید متناسب با امکانات و تجهیزات موجود در مدرسه و زمان مورد نیاز برای اجرای مسابقات باشد. در عین حال امکان مشارکت فعال همه ی دانش آموزان را فراهم آورد). برای مثال، سه تیمی را که از ۹ یا ۱۰ بازیکن تشکیل شده اند، بهتر است به تیم های کوچک تری مثلاً با ۴ بازیکن تقسیم شوند که این کار سبب مشارکت بهتر و فعال تر دانش آموزان در جریان مسابقه خواهد شد. برای مثال، زمانی که تعداد اعضای شرکت کننده در تمرین پرش حرک، پارالل (چوب موازنه) یا تمرینات زمینی محدود باشد، فراگیران فرصت بیشتری برای اجرا و تصحیح اشتباهات خود خواهند داشت.

● **سرگروه های تیم:** استفاده از دانش آموزان به عنوان سرگروه یا مربی سبب می شود که آن ها فرصت های لازم برای تجربه کردن رهبری را به دست بیاورند. معلمان باید فرصت های برابری به دانش آموزان بدهند و آن ها را براساس بازی جوان مردانه و نقش مهمی که در تیم ایفا می کنند، به عنوان سرگروه برگزینند.

در عین حال باید توجه داشت که نحوه ی انتخاب سرگروه براساس نوع ورزش و ویژگی های خود بازیکن (دانش آموز) متفاوت است. برای مثال در ورزش فوتبال، انتخاب سرگروه براساس میزان مهارت بازیکن صورت می گیرد و معمولاً دانش آموزانی که در اجرای مهارت های فوتبال پیشرفت بیشتری داشته و ماهرتر باشند، به عنوان سرگروه انتخاب می شوند. و یا در ژیمناستیک سرگروهی به شخصی سپرده می شود که مسئولیت پذیر باشد و بتواند، در سرگروهی و اجرای مهارت های ورزشی نتایج موفقیت آمیزی به دست آورد.

صرف کنند تا مطمئن شوند، دانش آموزان تحت تعلیم آن ها، تجربیات قابل ملاحظه و سودمندی را در جریان بازی، ورزش و فعالیت های جسمانی ارائه شده به آن ها کسب کرده اند.

در این ارتباط سیدن تاپ پیشنهاد کرده است که معلمان ورزش، بازی هایی را برای آموزش دانش آموزان پیشنهاد کنند که دارای جنبه هایی از تعامل، رقابت سالم و مهیج (با تأکید بر اصول اخلاقی و بازی جوان مردانه) و نیز نیازمند اعمال تغییرات در زمین بازی مانند بخش کردن و آماده ساختن زمین و تغییر شکل آن باشند.

و این شیوه ای است که سال ها توسط معلمان ورزش در مدارس ابتدایی برای دانش آموزان اجرا شده است. برای مثال، دانش آموزان در فعالیت های ورزشی مانند: فوتبال، هاکی، ژیمناستیک، بسکتبال و یا ورزش های زمستانی و میدانی ویژه فصل بهار شرکت می کنند. و این در حالی است که طی سال ها آموزش ورزش در مدارس ابتدایی، ما شاهد روند تکاملی محدودی در ارتباط با برنامه ی آموزش ورزش در مدارس هستیم.

نخستین اقدام در سامان دهی وضعیت آموزش ورزش و تربیت بدنی در مدارس، این است که معلم ورزش باید در آغاز، فعالیت ورزشی مشهوری را که دانش آموزان با آن آشنایی دارند و نیز به راحتی قابل اجراست، برای ارائه در واحد تربیت بدنی و ورزش مدارس طراحی کند.

در ارتباط با برنامه ریزی واحد آموزش ورزش و تربیت بدنی و نیز اجرای مسابقات ورزشی در مدارس ابتدایی، موارد زیر از نظر آقای سیدن تاپ حائز اهمیت هستند و باید لحاظ شوند.

تصمیم گیری درباره تیم های ورزشی

تعداد تیم های مورد نیاز؛
چگونگی انتخاب و گزینش تیم ها؛
بررسی موارد مهم برای هدایت و رهبری تیم ها؛
چگونگی انتخاب سرگروه برای تیم ها؛
تعیین وظایف سرگروه تیم.

استفاده از
دانش آموزان
به عنوان سرگروه
یا مربی سبب
می شود که آن ها
فرصت های لازم
برای تجربه کردن
رهبری را
به دست
بیاورند

آموزش ورزش، به دانش آموزان می آموزد که چگونه با یکدیگر به درستی مسابقه دهند و رقابت کنند، چگونه پیروز شوند و یا به چه علت شکست می خورند

دوره هفتم | شماره ۲
زمستان ۱۳۸۶

مهم ترین وظایف سرگروه هر تیم عبارت اند از: گزارش حضور بازیکنان تیم در تمرین و مسابقه و پوشیدن لباس ورزشی مناسب توسط اعضا، هدایت و سرپرستی بازیکنان طی گرم و سرد کردن بدن، اطمینان از حضور همه ی اعضا در جریان تمرین و مسابقه، نحوه ی چینش تیم و کمک به تجهیز وسایل و امکانات در کلاس های ورزش (جدول ۱).

● فرایند انتخاب: انتخاب اعضای تیم و سرگروه ها معمولاً با مشکلات متفاوتی همراه است. برای این کار بهتر است تیم انتخاب تشکیل شود تا گزینش اعضای تیم و سرگروه ها با رعایت مساوات و در شرایط عادلانه صورت بگیرد که این امر به افزایش احتمال انتخاب مناسب و منصفانه ی اعضا می انجامد و در عین حال موفقیت تیم را نیز افزایش می دهد.

یکی از روش ها این است که معلمان ورزش خودشان تیم ها و سرگروه ها را برگزینند و یا این که اعضای تیم را انتخاب کنند و از آن ها بخواهند که از بین خودشان، یک نفر را براساس معیارهای مشخص به سرگروهی انتخاب کنند و یا این که معلمان ابتدا سرگروه ها را برگزینند و به آن ها اجازه دهند که اعضای تیم را انتخاب کنند.

در برخی موارد نیز معلم ورزش با هم فکری سرگروه منتخب، در فصل تعطیلات به گزینش اعضای تیم می پردازد. در این موارد معلم ورزش فهرست اعضای

تیم را با سرگروه خود بررسی می کند و اگر به توافق لازم نرسند، با همدیگر به بحث و گفت و گو و تجزیه و تحلیل مشکلات به صورت آزاد می پردازند و با رفع نقاط مبهم، بازیکنان شایسته را در زمان مقرر تعیین و معرفی می کنند.

ارتباط و هم بستگی مناسب دانش آموز با تیم در جریان ارائه ی واحد تربیت بدنی، با توجه به ویژگی های تیم، سبب رشد ویژگی های شخصیتی و مسئولیت پذیری فرد می شود. سرگروه ها و اعضای تیم می توانند نام مناسبی برای تیم خود برگزینند و با انتخاب رنگ مناسب لباس برای تیم خود، به برداشت ها و تصورات مشترکی از نام تیم و رنگ لباس خود دست یابند. سرگروه ها و هر کدام از اعضای تیم، مسئولیت ها و نقش هایی را در تیم می پذیرند و در عین حال از نقش های همدیگر آگاه هستند و متناسب با آن سطح، انتظار متناسبی از هم تیمی های خود دارند.

باید به همه ی اعضای تیم فرصت هایی برای تمرین و مسابقه داده شود و باید آن ها را برای کمک و یاری رساندن به همدیگر تشویق کرد. در عین حال باید دانش آموزان قوی و ضعیف را در عملکردهای ورزشی، بدون توجه به سطح مهارت آن ها شناسایی کرد، دانش آموزان قوی را تحسین و در جهت رفع نواقص دانش آموزان ضعیف اقدام کرد (جدول ۲).

● نحوه ی برگزاری مسابقات: برای برگزاری مسابقات

دانش آموزی، معلم باید اطمینان حاصل کند که اولاً اعضای تیم ها، مسابقه ی ورزشی مورد نظر را می شناسند و از قوانین آن اطلاع دارند. ثانیاً، دانش آموزان عضو تیم ها مهارت های مورد نظر را در شرایط مشابه و یکسانی آموزش دیده اند. زمانی که این شرایط فراهم باشد، دانش آموزان در جریان مسابقه در می یابند که در چه سطحی بازی می کنند و نقاط ضعف و قوت آن ها در چیست. وظیفه ی سرگروه ها نیز ثبت اطلاعات مربوط به

جدول ۱. نمونه ای از برگه ی گزارش سرگروه ها از عملکرد تیم

امتیازات تیم ها			
تیم امید	تیم شاهین	تیم عقاب	
۱۴	۱۶	۱۶	همه ی اعضای تیم از پوشش مناسبی برخوردار بودند.
۱۶	۱۵	۱۶	سرگروه ها حضور و غیاب را به درستی انجام دادند.
۱۵	۱۶	۱۶	همه اعضای تیم به درستی قبل از مسابقه خود را گرم کردند.
۱۵	۱۶	۱۶	امور تکمیلی.
۱۶	۱۲	۱۴	کار گروهی و همکاری تیمی.
۶۵	۶۷	۷۰	رعایت بازی جوان مردانه در بازی ۱ به ۱.
۷۲	۶۸	۷۶	رعایت بازی جوان مردانه در بازی ۲ در ۲.
۶۲	۶۸	۶۵	رعایت بازی جوان مردانه در بازی ۴ در ۴.
۱۹	۱۵	۲۰	ایجاد هماهنگی توسط سرگروه ها.
۳	۳	۳	به صف کردن به موقع تیم.
۲۸۶	۲۸۵	۳۰۲	جمع امتیازات

جدول ۲. نمونه ای از برگه های ثبت امتیاز فوتبالیست ها در بازی دو در مقابل دو

شماره ی تیم	تیم ها	تعداد پاس ها	اسامی تیم ها	گل ها	اعضای تیم ها	نتیجه ی نهایی
۳	۱	۱۲	امید	۴	علی و مجید	۴
۲	۲	۷	شاهین	۴	فرهاد و اکبر	۴
	۳		عقاب		کامران و حسین	
آیا بازیکنی کارت زرد یا قرمز گرفته است؟ اگر پاسخ مثبت است، به چه کسی و چرا؟						
بازی ۱. تیم ۱ با تیم ۲ بازی می کند و تیم ۳ نیز داوری بازی را انجام می دهد.						
تیم	تعداد پاس ها	گل ها	نتیجه نهایی			
۱	۱۰	۳	۳			
۲	۷	۲	۲			
آیا بازیکنی کارت زرد یا قرمز گرفته است؟ اگر پاسخ مثبت است، به چه کسی و چرا؟						
بازی ۲. تیم ۲ با تیم ۳ بازی می کند و تیم ۱ نیز داوری بازی را انجام می دهد.						
تیم	تعداد پاس ها	گل ها	نتیجه نهایی			
۲	۵	۲	۲			
۳	۴	۳	۳			
آیا بازیکنی کارت زرد یا قرمز گرفته است؟ اگر پاسخ مثبت است، به چه کسی و چرا؟						
بازی ۳. تیم ۳ با تیم ۱ بازی می کند و تیم ۲ نیز داوری بازی را انجام می دهد؟						

هنر معلم این است که ضمن شناسایی توانایی دانش آموزان، آن ها را به طور فعال درگیر موضوعات مرتبط با ورزش، بازی، فعالیت جسمانی و برگزاری مسابقات سازد

مساوی تقسیم می شود و در نیمی از زمین بازی مهارت های پایه مانند حمله کردن و دفاع از گل زده، و در نیمی دیگر، مهارت هایی مانند دریبل زدن، سد کردن بدن برای کنترل و حفظ توپ به هنگام شوت حریف به زمین خودی تمرین می شود. در این شکل بازی می توان زمین فوتبال را به هشت منطقه ی بازی کوچک تر تقسیم کرد و دو یا سه بازیکن را مسئول پوشش هر منطقه قرار داد. زمان این بازی سه دقیقه است و دانش آموزان به تناوب جای خود را با هم تیمی های خود عوض می کنند و در مناطق مختلف زمین، مهارت های پایه را به اجرا درمی آورند.

بازی دو در مقابل دو

با افزایش سطح بازی ها و گسترش مهارت ها، تعداد اعضای تیم ها نیز افزایش می یابد. بازی دو در مقابل دو، به معنی به دست آوردن آزادی عمل بیشتر توسط دانش آموزان است. در این بازی، زمین به چهار قسمت تقسیم می شود که در هر قسمت دو نفر از هر تیم مستقر می شوند و با یکدیگر رقابت می کنند. معیار امتیاز دادن

اعضای تیم، عملکرد آن ها و حفظ و نگه داری آن (برای مقایسه های بعدی) است. در این بین امکان دارد به دانش آموزان اجازه داده شود که خود حریف مسابقه ی خود را انتخاب کنند؛ همان طور که گراهام^۳ خاطر نشان ساخته است، کودکان تمایل دارند، با فردی رقابت کنند که دارای توانایی های هم سطح خود آن ها هستند. شروع و پایان بازی یا مسابقه به وسیله ی وقت نگه دار یا سوت معلم اعلام می شود، ولی خود دانش آموزان نیز ممکن است در جریان برگزاری مسابقه، ثبت امتیازات و حتی داوری مسابقه مشارکت کنند. در این بین، شکل برگزاری مسابقات با توجه به روند تکاملی یادگیری مهارت های حرکتی دانش آموزان برای بازی مورد نظر قابل تغییر است. برای مثال ممکن است در برگزاری مسابقات فوتبال در کلاس های ابتدایی، شکل های متفاوتی مانند بازی یک در مقابل یک، دو در مقابل دو، سه در مقابل سه و یا چهار در مقابل چهار انجام پذیرد.

بازی یک در مقابل یک

در این حالت زمین بازی (فوتبال) به دو قسمت

نیز دست یابی بازیکنان به گل است.

شکل‌های توسعه یافته‌ی مسابقات ورزشی در مدارس ابتدایی

تیم‌های ورزشی مدارس ابتدایی می‌توانند بازی‌های خود را حتی طی ایام تعطیلات موقت مدرسه (مانند تعطیلات تابستانی) نیز انجام دهند و باید توجه داشت که زمان ممکن برای اجرای مسابقات ورزشی در مدارس ابتدایی، محدود به روزهای خاصی نیست. چرا که دانش‌آموزان در جریان بازی و ورزش، توانایی خود مدیریتی^۴ را فراموش نمی‌گیرند و قادر می‌شوند تا بازی‌های خود را در خارج از فضای مدرسه و یا خارج از روزهایی که درس ورزش دارند، انجام دهند. حتی در صورتی که آمادگی داشته باشند، می‌توانند با کلاس‌های دیگر به رقابت بپردازند و یا بازی‌های سایر کلاس‌ها را داوری یا اجرا کنند.

هرچند که ممکن است در این بین برخی از معلمان علاقه‌ای به مسابقات بین دانش‌آموزی نداشته باشند، باید توجه داشت که مسابقه و رقابت در آموزش ورزش و تربیت بدنی مدارس، در صورتی که به شکل المپیکی اجرا شود، ایده‌آل است و آینده‌ی روشنی را برای پرورش ورزشکاران مستعد و نخبه‌ترسیم می‌کند. علاوه بر این، در صورتی که همراه با توسعه‌ی اخلاق و بازی جوان‌مردانه باشد، افتخاری برای معلم و دانش‌آموزان در رویارویی با حریفان خواهد بود. چرا که به این ترتیب، روحیه‌ی ورزشکاری و جوان‌مردی بین دانش‌آموزان ورزشکار توسعه می‌یابد. بنابراین معلمان باید در این مسابقات بر مهم‌ترین عنصر بازی یعنی رعایت جوان‌مردی تأکید کنند و صرفاً به برد و باخت تیم معطوف نشوند.

رعایت این شیوه - مسابقه و رقابت همراه با جوان‌مردی - سبب پیشرفت مناسبی در سطح مسابقات ورزشی می‌شود. معلمان ورزش هم‌چنین باید برنامه‌ریزی مناسبی به منظور استفاده از فضاهای کوچک مدرسه داشته باشند، به نحوی که حتی در همین فضاهای محدود محوطه‌ی مدرسه نیز امکان مشارکت همه‌ی دانش‌آموزان در بازی‌ها و فعالیت‌های جسمانی مقدور باشد. در چنین محیط‌هایی، اعضای تیم همدیگر را در نقش مربی یا تماشاگر، تشویق و حمایت می‌کنند و دانش‌آموزان با مشارکت در بازی‌ها به آموزش و یادگیری، همکاری و تعاون با یکدیگر در جهت پیشرفت در علوم و مهارت‌های حرکتی ترغیب می‌شوند. علاوه

بازی سه در مقابل سه

در این حالت هر تیم از سه بازیکن تشکیل می‌شود که شامل دو مهاجم و یک مدافع است و بازیکنان آزادی عمل بیشتری نسبت به دو حالت قبل دارند.

بازی چهار در مقابل چهار

شکل مسابقه‌ی کامل (فوتبال برای مدارس ابتدایی) به پیشنهاد سیدن تاپ زمانی است که هر تیم از دو مهاجم و دو مدافع تشکیل شده باشد و یا این که تیم دارای دو مهاجم، یک مدافع و یک دروازه‌بان باشد و یکی از بازیکنان نقش سرگروهی را ایفا کند. بازی مورد نظر در نصف زمین فوتبال انجام می‌شود و هر دانش‌آموز بعد از پنج دقیقه بازی، جای خود را به بازیکن دیگری می‌دهد تا بدین ترتیب همه‌ی بازیکنان و دانش‌آموزان فرصت بازی کردن را حداقل برای دو یا سه دوره‌ی پنج دقیقه‌ای داشته باشند.

شکل‌های گوناگون مسابقات ورزشی و نحوه‌ی برگزاری آن‌ها

- چگونگی تغییر و تعدیل بازی‌های ورزشی (متناسب با شرایط و امکانات موجود مدارس)؛
- امکانات و تجهیزات مورد نیاز؛
- تعیین نقش‌ها و وظایف شرکت‌کنندگان برای پیشرفت در برگزاری و اجرای بهینه‌ی مسابقات؛
- حفظ و نگه‌داری بافت و ماهیت اصلی ورزش مورد نظر (تغییرات باید در چارچوب مشخص و منطقی اعمال شوند تا مفهوم بازی و ورزش از هم قابل تفکیک باشند و مسابقات ورزشی حالت بازی به خود نگیرند)؛
- فراهم آوردن نیازهای اطلاعاتی لازم برای دانش‌آموزان تا آن‌ها را قادر سازد که بازی و ورزش مورد نظر را به درستی و توأم با موفقیت اجرا کنند؛
- مشخص کردن نقش‌ها و وظایف دانش‌آموزان در جریان بازی و ورزش برای اجرای موفق مهارت‌ها (تعیین پست‌های گوناگون برای بازیکنان، مانند تعیین نقش برای هر کدام از بازیکنان فوتبال).

بر این، در جریان تمرینات تیمی، نقش‌هایی مانند داوری، ثبت امتیاز و یا آمارگیری توسط دانش‌آموزان تجربه و تمرین می‌شود و دانش‌آموزان درمی‌یابند که پیامد بازی ناجوان مردانه و خطرناک چیست و چگونه با مخاطبان برخورد می‌شود.

برای مثال در فوتبال، داوران می‌توانند از کارت‌های زرد و قرمز برای تنبیه بازیکنان خطاکار استفاده کنند، یا در بسکتبال می‌توانند با اعلام خطا، فرصت گل زدن را به حریف بدهند و یا در هاکی داوران می‌توانند، بازیکنان را با جریمه‌ی پنالتی تنبیه کنند. لذا معلمان ورزش باید راهنمایی‌های لازم را برای

رعایت بازی جوان‌مردانه به نحو شایسته‌ای به دانش‌آموزان ارائه دهند و بر بازی جوان‌مردانه تأکید کنند. داور نیز که یکی از دانش‌آموزان است، همه‌ی وظایف مربوط به خود را مانند نحوه‌ی اعلام خطا، خارج شدن توپ از محوطه‌ی بازی و غیره را به سایر دانش‌آموزان گوشزد می‌کند و در مواقعی که قادر به پاسخ‌گویی به سؤالات بازیکنان نباشد، از معلم خود می‌پرسد تا به درستی پاسخ‌گویی دانش‌آموز باشد.

● **اهدای جایزه:** جایزه و پاداش، عاملی محرک و انگیزشی قوی برای دانش‌آموزان ابتدایی است. در آموزش ورزش و تربیت بدنی، ارزش بازی جوان‌مردانه و رعایت عدالت و مساوات در شرایط بازی برای تیم‌ها مورد تأکید قرار می‌گیرد و افرادی که این اصول را رعایت می‌کنند، تشویق می‌شوند. برای این کار یکی از دانش‌آموزان هر تیم با نظر معلم یا سرگروه‌ها یا با رأی‌گیری از سایر دانش‌آموزان، به عنوان الگو و نمونه‌ی بازی جوان‌مردانه مشخص و از او تقدیر می‌شود. در این بین باید توجه داشت که نقش سرگروه تیم‌ها در ارتباط با مسئولیت‌پذیری و هدایت بازیکنان خود برای ارائه‌ی بازی جوان‌مردانه بسیار مهم است. هم‌چنین لازم است، همه‌ی اعضای تیم به خاطر بازی جوان‌مردانه به روش‌های گوناگون مانند دست زدن تماشاگران بعد از پایان بازی تشویق شوند و یا در مراسم ویژه‌ای به اعضای تیم جایزه داده شود. علاوه بر این مربیان باید در جریان آغاز ارائه‌ی هر واحد

تربیت بدنی و آموزش ورزش در هر سال، امتیازات تیم‌ها را که براساس برد و باخت و رعایت بازی جوان‌مردانه و میزان مشارکت اعضا در تمرینات و میزان تعاون و همکاری اعضا با یکدیگر در سال گذشته بوده است، در نظر بگیرند و یادآوری کنند. این امتیازات علاوه بر یک برنامه‌ی کامل آموزش ورزش، به دانش‌آموزان می‌آموزد که چگونه با یکدیگر به درستی مسابقه دهند و رقابت کنند، چگونه پیروز شوند و یا به چه علت شکست می‌خورند، چگونه ماهیت ورزش را درک کنند، چگونه برای مشارکت بیشتر آماده شوند و چگونه ورزش را در جریان زندگی خود وارد سازند و از تجربیات آن بهره‌مند شوند.

به این منظور لازم است که به همه‌ی دانش‌آموزان فرصت‌های برابری در یک محیط سالم و با کنترل عوامل محیطی برای مشارکت در فعالیت ورزشی و بازی داده شود. مشارکت فعال دانش‌آموزان در جریان اجرای این فعالیت‌ها، ضمن این‌که بار سنگین مسئولیت مربی و معلم ورزش را از شانه‌هایش برمی‌دارد، در کنار آن سبب می‌شود تا دانش‌آموزان تجربه‌های ارزنده‌ای را از این رهگذر کسب کنند؛ تجربه‌هایی که در جریان روند زندگی طبیعی و در آینده مفید خواهند بود. لذا هنر معلم این است که ضمن شناسایی توانایی دانش‌آموزان، آن‌ها را به طور فعال درگیر موضوعات مرتبط با ورزش، بازی، فعالیت جسمانی و برگزاری مسابقات سازد.

پی‌نویس

1. Tannehile and Sidentop
2. Alexander, Taggart, and Luckman
3. Graham(1992)
4. Self manage

منبع

Bill. (1998). Sport education in the elementary school. JOPERD, 69(5).